

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19867/2024
24.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Вуковић, адвокат из ..., против туженог „Алфа Плам“ ДОО из Врања, чији је пуномоћник Ангелина Андрејев, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1639/24 од 13.06.2024. године, у седници одржаној 24.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1639/24 од 13.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1639/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 25740/21 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужилац носилац права својине на 2/5 дела на непокретности – пословном простору за који није утврђена делатност, укупне уписане површине 4826м², број посебног дела 3 за који се пословни простор налази у приземљу у згради за коју није утврђена делатност – четворобродна хала за складиштење у Новом Саду, ..., број зграде 10, изграђене на парцели број .., земљиште уз зграду – објекат укупне површине 13ха 96а и 16м² уписано у лист непокретности број .. КО Нови Сад 4, те да је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, усвојен је противтужбени захтев туженог и утврђено да је тужени титулар права својине на пословном простору за који није утврђена делатност, који се налази на парцели .. КО Нови Сад 4, број посебног дела 3, укупне подне површине 2.655м² (односно 2.637,34м² корисне површине) у приземљу пословне зграде за коју није утврђена делатност – четворобродна хала за складиштење ул. ... Нови Сад, број зграде 10, све уписано у лист непокретности број .. КО Нови Сад 4, што обухвата: просторију број 34 – малипулативни простор подне површине 170,76м², а корисне површине 167,96м² просторију број 37 – канцеларија подне и корисне површине 14,01м², просторију број 38 – канцеларија подне и корисне површине 13,03м², просторију број 39 – кухиња подне и корисне површине 5,45м², просторију број 40 – туш подне и корисне површине 6,77м², просторију број 41 – тоалет подне и корисне

површине 4,44м², просторију број 42 – СW подне и корисне површине 1,18м², просторију број 43 - СW подне и корисне површине 1,18м², просторију број 44 – остава подне и корисне површине 5,27м², просторију број 45 – степениште подне површине 30,31м², а корисне површине 27,15м², просторију број 46 – магацин подне површине 2.394,77м² (а корисне површине 2.383,07м²), просторију број 47 – теретни лифт подне и корисне површине 7,83м², што је тужилац дужан да призна и трпи да тужени упише право својине у надлежној служби за катастар непокретности без његове даље сагласности и одобрења када се за то стекну услови. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1639/24 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена а пресуда Основног суда у Новом Саду П 25740/21 од 06.03.2024. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Ово имајући у виду да је предмет правне заштите утврђивање права својине, о ком праву је одлучено на основу утврђеног чињеничног стања и чињенице да је тужилац право својине на купљеном делу на којем је укњижио спорне непокретности, стекао путем непосредног прегледа на лицу места. Одлука о неоснованости тужбеног захтева је у складу са чињеничноправним ситуацијама заснованим на тумачењу у многобројним пресудама Врховног суда. Тужилац није доставио посебан доказ који би указивао на другачији став Врховног суда. Позивање на пресуду ВКС Прев 221/2017 од 03.10.2017. године, у погледу ставова изнетих у истој одлуци, не може се уподобити у овом случају јер је у назначеном предмету чињеничноправна ситуација другачија од чињеничноправне ситуације у овом предмету.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.05.2019. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то произлази да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић